

The Holy See

PAPA FRANJO

OPĆA AUDIJENCIJA

*Dvorana Pavla VI.
Srijeda, 12. veljače 2025.*

[[Multimedia](#)]

CIKLUS KATEHEZÂ: Jubilej 2025. *Isus Krist naša nada* I. Isusovo djetinjstvo 5. „*Rodio [se] Spasitelj – Krist, Gospodin*“ (Lk 2, 11). *Isusovo rođenje i pohod pastirâ*

U tekstu koji slijedi uključeni su i nepročitani dijelovi koje se također donosi kao da su izgovoreni.

Draga braćo i sestre!

U našem jubilejskom nizu kateheza o Isusu, koji ja naša nada, danas ćemo se zadržati na događaju njegova rođenja u Betlehemu.

Sin Božji ulazi u povijest kao naš suputnik i počinje putovati još dok je u majčinoj utrobi. Evanđelist Luka nam pripovijeda kako je, odmah nakon začeća, otišao iz Nazareta u kuću Zaharije i Elizabete, a potom, kad je Marija bila već u poodmakloj trudnoći, iz Nazareta u Betlehem zbog popisa stanovništva. Marija i Josip prisiljeni su otići u grad kralja Davida, gdje je rođen i Josip. Dugo iščekivani Mesija, Sin Boga Svevišnjega, podvrgava se popisu stanovništva, odnosno daje da ga se zavede u registar stanovništva kao i svaki drugi građanin. Pokorava se dekretu jednog cara, Cezara Augusta, koji misli da je gospodar cijeloga svijeta.

Luka smješta Isusovo rođenje u „točno određeno vrijeme“ i u „precizno opisano geografsko okruženje“, tako da „ono univerzalno i ono konkretno dodiruju jedno drugo“ (BENEDIKT XVI., *Isusovo djetinjstvo*, 2012., 77). Bog koji dolazi u povijest ne ruši strukture svijeta, već ih želi

osvijetliti i iznutra preoblikovati.

Betlehem znači „kuća kruha“. Ondje su se navršili Mariji dani da rodi i ondje se rađa Isus, kruh koji je sišao s neba da utaži glad svijeta (usp. *Iv* 6, 51). Anđeo Gabriel je navijestio rođenje mesijanskog Kralja u znaku veličine: „Evo, začet ćeš i roditi sina i nadjenut ćeš mu ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati prijestolje Davida, oca njegova, i kraljevat će nad domom Jakovljevim uvijek i njegovu kraljevstvu neće biti kraja“ (*Lk* 1, 32-33).

No, Isus je rođen na način koji je bez presedana za jednoga kralja. Naime, „dok su bili ondje, navršilo joj se vrijeme da rodi. I porodi sina svoga, prvorođenca, povi ga i položi u jasle jer za njih nije bilo mjesta u svratištu“ (*Lk* 2, 6-7). Sin Božji se ne rađa u kraljevskoj palači, nego u stražnjem dijelu kuće, u prostoru u kojem se drže životinje.

Luka nam tako pokazuje da Bog ne dolazi na svijet uz zvučne svečane proglose, ne očituje se u buci i galami, nego započinje svoj životni put u poniznosti. A tko su prvi svjedoci toga događaja? Nekolicina *pastira*: neukih ljudi, koji su zaudarali zbog stalnog dodira sa životinjama, koji žive na rubu društva. Ipak, oni se bave zanimanjem kojim se sam Bog objavljuje svome narodu (usp. *Post* 48, 15; 49, 24; *Ps* 23, 1; 80, 2; *Iz* 40, 11). Bog njih izabire za primatelje najljepše vijesti koja je ikada odjeknula u povijesti: „Ne bojte se! Evo, javljam vam blagovijest, veliku radost za sav narod! Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj – Krist, Gospodin. I evo vam znaka: naći ćete novorođenče povijeno gdje leži u jaslama“ (*Lk* 2, 10-12).

Mjesto na koje treba poći da bi se srelo Mesiju su jasle. Događa se, naime, to da, nakon toliko čekanja, „za Spasitelja svijeta, za Onoga za kojega je sve stvoreno (usp. *Kol* 1, 16) nema mjesta“ (BENEDIKT XVI., *Isusovo djetinjstvo*, 2012., 80). Pastiri tako doznaju da se na vrlo skromnom mjestu, rezerviranom za životinje, rađa dugo očekivani Mesija i da se rađa *za njih*, da bude njihov Spasitelj, njihov Pastir. Ta vijest otvara njihova srca udivljenosti, hvali i radosnom navješćaju. „Za razliku od mnogih drugih koji su zaokupljeni nebrojenim drugim stvarima, pastiri postaju prvi svjedoci onoga bitnog, to jest dara spasenja koje se daje. Najponizniji i najsiromašniji su ti koji znaju prihvatiti događaj utjelovljenja“ (Apost. pis. *Admirabile signum*, 5).

Braćo i sestre, molimo i mi za milost da, poput pastira, budemo sposobni za čuđenje i hvalu pred Bogom, i sposobni čuvati ono što nam je On povjerio: talente, karizme, naš poziv i osobe koje je stavio na naš put. Molimo Gospodina da umijemo u slabosti raspoznati izvanrednu snagu Djeteta Boga, koji dolazi kako bi obnovio svijet i preobrazio naš život svojim planom punim nade za čitavo čovječanstvo.

[...] U mislima su mi tolike zemlje koje su u ratu. Braćo i sestre, molimo za mir. Činimo sve za mir. Ne zaboravite da je rat poraz. Uvijek. Nismo rođeni zato da ubijamo, nego da radimo na napretku narodâ. Neka se pronađu putovi mira! Molim vas, u svojoj svakodnevnoj molitvi molite za mir. Mučenička Ukrajina... koliko samo trpi! Sjetite se zatim Palestine, Izraela, Mjanmara, Sjevernog Kivua, Južnog Sudana. Tolikih zemalja u radu. Molim vas, molimo za mir. Činimo pokoru za mir!

[...] Preksutra ćemo slaviti blagdan svetih Ćirila i Metoda, prvih širitelja vjere među slavenskim narodima. Neka vam njihovo svjedočenje pomogne da i vi budete apostoli Evanđelja, kvasac obnove u osobnom, obiteljskom i društvenom životu.

Sve vas blagoslivljam!